

Η μεγάλη αγάπη των Ζακυνθινών για τον προστάτη τους, άγ. Διονύσιο (Βασίλειος Π. Καυκόπουλος, δημοσιογράφος - λογοτέχνης - πρωτοψάλτης)

[/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Στις 24 Αυγούστου, ημέρα Τετάρτη, εορτάστηκε λαμπρώς η μνήμη της Μετακομιδής τού Ιερού Σκηνώματος τού Αγ. Διονυσίου, από τα νησιά Στροφάδες στη Ζάκυνθο, που συνέβη το 1717. Είναι η δεύτερη ημέρα που τιμάται ο Άγιος Διονύσιος, εκτός από την εορτή τής Κοιμήσεως του, που συνέβη το 1622. Ο τριήμερος εορτασμός διήρκεσε τρεις ημέρες, από τις 23 έως τις 26 Αυγούστου, ενώ λιτανεία με την συμμετοχή πλήθους κόσμου, πραγματοποιήθηκε το απόγευμα τής 24^{ης} Αυγούστου. Παρά την βροχή, οι πιστοί περίμεναν στην ουρά για αρκετή ώρα έως ότου καταφέρουν να προσκυνήσουν το Ιερό Σκηνώμα τού Αγ. Διονυσίου, το οποίο διατηρείται άφθορο και αναδίδει μία υπέροχη ευωδία. Το ζωντανό αυτό θαύμα, δημιουργεί συγκλονιστικά συναισθήματα και συγκίνηση στους πιστούς. Κάποιοι μάλιστα, έχοντας κάνει τάμα στον Άγιο, συνέρρεαν γονατιστοί και με συντριβή και δάκρυα στα μάτια.

Στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία, προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δωδώνης κ. Χρυσόστομος, πλαισιούμενος από τους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεώργιο, Νιγηρίας κ. Αλέξανδρο, Ζάμπιας και Μαλάουι κ. Ιωάννη, Ελασσώνος κ. Χαρίτωνα και τον διευθυντή ΘΡ/Γ.Ε.ΕΘ.Α., ταξίαρχο κ.κ. Νικόλαο Γουρδούπη. Ύμνους απέδωσε η 40μελής “Ζακυνθινή Χορωδία” υπό την διεύθυνση τού κ. Παναγιώτου Μαρίνου, σε επτανησιακή εκκλησιαστική μουσική, εν πλήρη τάξει και αρμονία, με την συμμετοχή τού διακεκριμένου πρωτοψάλτου τού Αγίου, ιατρού, κ. Ιωάννη Σούλη.

Οι επίσημοι που βρέθηκαν στην Ζάκυνθο για να παραστούν στην εορτή τού Αγίου, ήσαν, ο υφυπουργός αθλητισμού και βουλευτής Ζακύνθου κ. Σταύρος Κοντονής, ως εκπρόσωπος τής Ελληνικής Κυβέρνησης, ο πρόεδρος τής Ένωσης Κεντρώων, Βασίλης Λεβέντης, ο αντιπεριφερειάρχης Ζακύνθου κ. Λευτέρης Νιοτόπουλος και ο δήμαρχος Ζακύνθου κ. Παύλος Κολοκοτσάς κ.ά.

Λίγα λόγια για τον Άγιο Διονύσιο:

Ο Άγιος Διονύσιος γεννήθηκε το 1547 μ.Χ. στο χωριό Αιγιαλός Ζακύνθου. Ονομαζόταν Δραγανίγος ή Γραδενίγος Σιγούρος (ή Σικούρο). Η οικογένειά του ήταν εύπορη και αριστοκρατική. Ο Άγιος Διονύσιος, ανατράφηκε με τα διδάγματα του Ευαγγελίου. Μόλις ενηλικιώθηκε, ασχολήθηκε ενεργά με τη διδασκαλία τού Ευαγγελίου και την φιλανθρωπία. Κατόπιν, έγινε μοναχός στη Μονή Στροφάδων και αργότερα ιερέας. Έπειτα, το 1577 μ.Χ., ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών, Νικάνωρ, άκουσε το λαμπρό του κήρυγμα και τον έκανε επίσκοπο Αιγίνης, με την επίσημη κατόπιν έγκριση τής Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Εκτός από καλός ιεράρχης, αναδείχθηκε διδάσκαλος, πατέρας και παιδαγωγός τού ποιμνίου του. Έγινε σήμα κατατεθέν τής ταπεινοφροσύνης και πραότητος. Λόγω ασθένειας, γύρισε στη Ζάκυνθο, όπου μέχρι το 1579 μ.Χ. ήταν προσωρινός επίσκοπος. Μετά αποσύρθηκε στη Μονή τής Αναφωνητρίας, όπου ασκήτευε και με αγάπη κήρυττε και βοηθούσε τους πάντες.

Οι οικογένειες Σιγούρου και Μονδίνου, από διασωθέντα έγγραφα που ανάγονται στα αρχεία τής Βενετίας, φαίνεται να βρίσκονταν σε διαρκείς αντιμαχίες. Σε μια από αυτές ο αδελφός του Αγίου, Κωνσταντίνος, δολοφονήθηκε. Στην προσπάθεια όμως να διαφύγει ο δολοφόνος, ζήτησε καταφύγιο στο μοναστήρι τού Αγίου, χωρίς να γνωρίζει τη συγγένεια. Όταν ο δολοφόνος έφτασε στη Μονή, ερωτήθη από τον Διονύσιο, που ήταν ο ηγούμενος τής Μονής, γιατί ζητεί καταφύγιο. Ο ίδιος απάντησε πως τον κυνηγούσαν οι Σιγούροι, καθώς δολοφόνησε τον Κωνσταντίνο Σιγούρο. Ο Διονύσιος παρά τον αβάσταχτο πόνο του, όχι μόνο έκρυψε τον δολοφόνο αλλά και τον φυγάδευσε. Με αυτόν τον τρόπο κατάφερε να αποτρέψει ένα ακόμα έγκλημα και ταυτόχρονα να δώσει τη δυνατότητα μετανοίας στον δολοφόνο, παρά την πικρία για το χαμό τού αδελφού του, δίνοντας ένα παράδειγμα συγχωρητικότητας και υψηλής εφαρμογής των Χριστιανικών ιδεωδών. Για τον λόγο μάλιστα αυτό, ονομάστηκε και «Άγιος της Συγγνώμης».

Ο Διονύσιος κοιμήθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 1622 μ.Χ. Την ημέρα αυτή εορτάζεται η μνήμη του, ενώ ετάφη στη Μονή Στροφάδων και κατά την εκταφή (24/08/1717) το λείψανό του βρέθηκε ευωδιάζον και άφθορο. Η αγιότητά του αναγνωρίστηκε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο το 1703 μ.Χ., αλλά στη Ζάκυνθο, ετιμάτο ως άγιος αρκετά χρόνια νωρίτερα. Στις 24 Αυγούστου 1717 μ.Χ., μετεφέρθη το Ιερό λείψανό του στη Ζάκυνθο για να προστατευθεί από τούς πειρατές. Αρχικά εναποτέθη στον Ιερό Ναό τού Μετοχίου τής Ι. Μονής, στο προάστιο Καλλιτέρος. Το 1764 μ.Χ. μετεφέρθη οριστικά στην ομώνυμη Ιερά Μονή του, που έχτισαν οι μοναχοί των Στροφάδων. Από τότε, το Σκήνωμά του αποτελεί πόλο έλξης χιλιάδων προσκυνητών και πηγή αμέτρητων θαυμάτων.